

Štev. 4.

V Ljubljani, meseca aprila 1923.

Leto XXIV.

Zoran in žarki.

Žarki — zaspanci,
kje pa ste?
Zoranček je osramotil
vas vse!

On je že videl
beli dan,
ko je prijezdil
čez goro in plan.

Pa mu je Zoran
šel na pomoč,
da sta pregnala
temo in noč.

Zoranček — Zoran,
ej, sevé,
v zori si služi
svoje ime.

Žarki — zaspanci,
zdaj vas je sram!
V megle se skrivate,
saj vas poznam.

Žarki otročji,
kaj pa to?!
Kapljejo solze,
vas pa ne bo?

Pustite jezo,
kdo bo tak,
s smehom raztrgajte
črni oblak!

Zoranček, smukni
v zibko nazaj,
mamica ziblje:
„Aja-tut-aj! ...“

Žarki, poglejte,
Zorančka ni!
Tamkaj-le v topli
zibki še spi ...

Žarki prezgodnji,
dober dan!
Kaj ste že prišli,
kaj je že dan?

Anica.

